

[Finansministeren.]

i verden, disse priser, der betyder så meget for Danmarks import, ikke var steget, hvis Danmark ikke havde sluttet sig til Atlantpagten? Jeg gør opmærksom på, at det ærede medlems argumentation ikke drejede sig om Atlantpagtens eksistens, men kun om Danmarks tilslutning til den. Mener altså det ærede medlem, at vi kunne have undgået de prisstigninger, der er kommet på gummi, jern, stål, kul, uld o. s. v., hvis vi ikke havde sluttet os til Atlantpagten?

Hvad angår vor forsvarsbyrde, vil jeg spørge det ærede medlem: Er det ham ikke bekendt, at Sverige, vort naboland, ofrer langt mere pr. indbygger på sit forsvar, end Danmark gør, til trods for at Sverige ikke er medlem af Atlantpagten?

Jeg beder om svar på disse spørgsmål, direkte svar, ikke omsvøb, men klart svar.

Chr. Nielsen: Må jeg først sige til ministeren, at det er absolut rigtigt, at jeg erkender de vanskeligheder vi befinder os i, men det er jo heller ikke det, der er uenighed om. Uenigheden kommer først i det øjeblik, vi skal tale om årsagerne til vanskelighederne, og dér synes jeg, at jeg tilstrækkelig tydeligt har fastslået som min opfattelse, at årsagerne til vanskelighederne må ses i den forfejlede politik, der er ført her i landet.

Så stilles der mig nogle direkte spørgsmål, nemlig for det første om jeg vil påstå, at Marshallplanen ikke har hjulpet Danmark, om de varer, der som følge af Marshallplanen er strømmet til Danmark, om tilførslen af dollars til Danmark ikke har hjulpet os. Det kan vel næppe benægtes, at har vi fået dollars og varer gennem Marshallplanen, har det givetvis pyntet på landets ressourcer, men det er jo ikke de eneste følger af vor tilslutning til Marshallplanen. Der er jo en lang række andre følger, og det er her, vi peger på, at årsagerne til vanskelighederne findes. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Hvilke andre følger?). Ja, jeg kan kun sige een ting ad gangen, men jeg skal anstrenge mig for såvidt muligt at give ministeren nogen forståelse af, hvad jeg siger til. Jeg tænker bl. a. på, at kronenedskæringen må ses som en følge af vor tilslutning til Marshallplanen, og at denne kronenedskæring for alvor har rystet Danmarks økonomi.

Dernæst stilles der mig det spørgsmål, om jeg vil påstå, at prisstigningerne på kul, uld, stål og andre ting, der påvirker Danmarks økonomi, kunne være undgået. Det

kunne de naturligvis ikke, men vore handelsforhold har efter vor opfattelse gennem de senere år udviklet sig på en yderst uheldig måde, derved at vi så at sige har bundet os til udelukkende at handle mod vest. Havde vi tilstræbt friere handelsforhold, ville situationen have været en anden, men det har vi ikke kunnet i kraft af vor tilslutning til Marshallplanen, og derfor er det, prisforhøjelserne har påvirket Danmarks økonomi så voldsomt.

Endelig fremhæver ministeren, at Sverige, som ikke er medlem af Atlantunionen, ofrer mere på sit militærvæsen, end Danmark gør. Men dette siger os jo intet som helst om, at det ikke er en ulykke for Danmark, at vi har forpligtet os gennem Atlantpagten. Jeg vil i hvert fald fastslå, at de militærudgifter, der påføres os gennem Atlantpagten, er udgifter, som på det alvorligste ryster Danmarks økonomi, og jeg vil gerne fastslå, som vi gang på gang har gjort det, at følgerne vil blive skæbnesvangre og katastrofale for det danske folk.

Finansministeren (*Thorkil Kristensen*):

Jeg takker for indrømmelsen af, at de dollars, vi har fået gennem Marshallhjælpen, har hjulpet os. Det var det modsatte af, hvad det ærede medlem sagde i første omgang, idet han nemlig påstod, at Marshallhjælpen havde skadet os, så det er dog altid et fremskridt.

Dernæst hævdede det ærede medlem, at kronenedskæringen var en følge af vor tilslutning til Marshallplanen. Jeg vil gerne have at vide, hvordan det ærede medlem begrundet denne for mig ganske overraskende påstand.

Dernæst indrømmede det ærede medlem, at de forhøjelser af råstofpriserne, som vi har oplevet, ikke kunne have været undgået ved, at vi ikke havde sluttet os til Atlantpagten. Jeg kvitterer også for denne indrømmelse.

Men når det ærede medlem dernæst hævder, at fejlen er, at vi har bundet os til at handle for meget mod vest, skal jeg for det første sige, at jeg gerne havde set, at vi havde handlet noget mere mod øst, og at jeg håber, vi kan komme til det; desværre er det i øst, kulpriserne er gået op, nemlig i Polen, medens Englands kulpriser hidtil ikke er undergået en tilsvarende forhøjelse. Men jeg vil gerne spørge det ærede medlem: Mener det ærede medlem, at vi, hvis vi handlede noget mere med øst — og det vil formentlig især sige med Østeuropa og med Sovjetunionen —, kunne